

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2020

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ΄ ΛΟΥΚΑ (Λκ. ιη΄ 18-27)
(29-11-2020)

Τὸ νὰ κατέχει κανεὶς ὑλικά ἀγαθὰ δὲν εἶναι πρᾶγμα κακό. Ἄλλωστε ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας ἔχει ἄπειρα παραδείγματα πλουσίων, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνο δὲν κατακρίνονται γιὰ τὴν οἰκονομική τους ἐπιφάνεια, ἀλλὰ ἀντιθέτως ἐπαινοῦνται γιὰ τὸν τρόπο πὺ διαχειρίστηκαν τὸν πλοῦτο τους. Τὸ κακὸ ξεκινᾷ ἀπὸ τὴ στιγμή πὺ ὁ ἄνθρωπος γίνεται πλεονέκτης· θέλει νὰ ἀποκτήσει ὄλο καὶ περισσότερα καὶ κλείνει τὰ σπλάγχνα του στὸν συνάνθρωπό του πὺ ἔχει ἀνάγκη. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς πέρασε τὴν ἐπίγειο ζωὴ Του χωρὶς νὰ ἔχει «πὺ τὴν κεφαλὴν κλίνη» καὶ σὲ πλεῖστες περιπτώσεις κατέκρινε ἔντονα τὴν προσκόλλησή πρὸς τὸν ἐπίγειο πλοῦτο. Καὶ τοῦτο ὄχι χωρὶς λόγο: ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀπελευθερωθεῖ ἀπὸ τὴν προσκόλλησή του στὸν πλοῦτο, τότε γλιτώνει καὶ ἀπὸ τὴ δουλεία τοῦ κόσμου καὶ τὴν ἐξουσία τοῦ πονηροῦ. Ἡ χριστιανικὴ ζωὴ, καθὸ ζωὴ ἐλευθερίας, ἀπαιτεῖ ἀποδέσμευση ἀπὸ τὴ δυναστεία τοῦ πλούτου, πὺ καταδυναστεύει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ὑποτάσσει στὸ χρῆμα, ἐμποδίζοντάς τον ταυτόχρονα νὰ σηκώσει τὸ κεφάλι του στὸν οὐρανό.

Στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο ἕνας ἄρχοντας πλησίασε τὸν Χριστὸ καὶ τὸν ρώτησε μὲ ποῖο τρόπο θὰ κληρονομοῦσε τὴν αἰώνια ζωὴ. Ἀσφαλῶς τὸ ἐρώτημα ἔκρυβε τὴν ἐσωτερικὴ του ἀνησυχία. Ἡ ἀντίδρασή του, ὅμως, μετὰ τὴν ἀπάντησή τοῦ Χριστοῦ ἀποδεικνύει καὶ τὴν προσκόλλησή πὺ εἶχε στὴν περιουσία του. Γι' αὐτό, καὶ ὅταν ἄκουσε τὸν Χριστὸ νὰ τοῦ λέει πὺς, ἐφόσον ἐπιζητεῖ τὴν τελειότητα καὶ τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, πρέπει νὰ δώσει ὄλη τὴν περιουσία του στοὺς φτωχοὺς καὶ νὰ Τὸν ἀκολουθήσει, ἀμέσως ἄλλαξε διάθεση, ἔγινε περίλυπος καὶ ἀπομακρύνθηκε. Ἡ προσκόλλησή στη μεγάλη του, προφανῶς, περιουσία, δὲν τοῦ ἐπέτρεψε νὰ παραμείνει κοντὰ στὸν Χριστό. Ἔτσι ἔφυγε ἀπὸ κοντὰ Του.

Ἡ κατοχὴ ὑλικοῦ πλούτου καὶ ἡ προσκόλλησή σὲ αὐτὸν αἰχμαλωτίζει τὸν ἄνθρωπο. Ἐπομένως, ἕνας τέτοιος ἄνθρωπος τοῦ ὁποῖου ἡ καρδιά εἶναι δοσμένη στὸν πλοῦτο καὶ ὄχι στὸν Χριστό, ἐμποδίζεται ἀπὸ μόνος του νὰ εἰσέλθει στη βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό καὶ ὁ Χριστὸς, μετὰ τὴν ἀποχώρησή τοῦ πλούσιου νέου, κάνει τὴν τραγικὴ διαπίστωση «πὺς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ!». Δὲν λέει ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ σωθοῦν καὶ οἱ πλούσιοι, ἀλλὰ ὅτι εἶναι πολὺ δύσκολο, ὅσο δύσκολο εἶναι γιὰ ἕνα χοντρὸ σχοινὶ νὰ χωρέσει ἀπὸ τὴν τρύπα μιᾶς βελόνας. Γίνεται, ὅμως, εὐκόλο

ὅταν οἱ πλούσιοι παύσουν νὰ εἶναι προσκολλημένοι στὸ χρῆμα καὶ τὸ χρησιμοποιήσουν ὀρθά, ὅπως ἀρμόζει στοὺς βαπτισμένους καὶ ἀναγεννημένους ἀνθρώπους.

Ὁ πόθος τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία πρέπει νὰ χαρακτηρίζει κάθε χριστιανό, ὁδηγεῖ στὴν ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ πλούτου ὄχι πετώντας ἀλλὰ χρησιμοποιώντας αὐτὸν ὡς μέσο γιὰ τὴν ὑπηρεσία τοῦ ἐμπερίστατου συνανθρώπου. Οἱ Χριστιανοὶ καλοῦνται νὰ ἔχουν πραγματικὴ αὐτάρκεια στὰ ὑλικά πράγματα, ἡ ὁποία δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο παρὰ ἡ ὀλιγάρκεια.

Ὁ πλοῦτος καὶ ὁ χορτασμὸς πρέπει νὰ ἐπιζητοῦνται μόνο στὰ πνευματικά καὶ ὄχι στὰ ὑλικά ἀγαθὰ. Ὄταν, ὅμως, ὁ πλοῦτος μένει προστατευμένος στὶς ἀποθήκες καὶ στὶς τράπεζες χωρὶς νὰ χρησιμοποιεῖται φιλόανθρωπα, τότε ἀποδεικνύει τὸν διαχειριστὴ του ὡς ἄνθρωπο ποὺ φέρει μάταια τὸ ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ. Ὁ Μ. Βασίλειος γράφει «ὁ ἀγαπῶν τὸν πλησίον του, ὅπως τὸν ἑαυτό του, δὲν θέλει νὰ ἔχει περισσότερα ἀπὸ ἐκεῖνον. Ὄταν ὅμως ἀρχίσει νὰ μαζεύει καὶ νὰ ἀυξάνει τὴν περιουσία του, στρέφοντας τὴν καρδιά του σὲ αὐτή, τότε δείχνει ὅτι τοῦ λείπει ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ». Ἔτσι ἐνῶ ὁ χριστιανὸς πρέπει νὰ εἶναι δοῦλος τοῦ Χριστοῦ, καταλήγει δοῦλος τοῦ χρήματος.

Ἐν προκειμένῳ εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὴ ἡ προτροπὴ τοῦ ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ: «Μᾶς ἐχάρισεν ὁ Θεὸς τὸν πλοῦτον; Ἐχομεν χρέος νὰ τρώγωμεν καὶ νὰ πίνωμεν τὸ ἀρκετόν μας, τὰ ρουχαλάκια μας τὰ ἀρκετὰ καὶ τὰ ἐπίλοιπα νὰ τὰ ξοδιάζωμεν εἰς τοὺς πτωχοὺς διὰ τὴν ψυχὴν μας. Καὶ δὲν μᾶς ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν πλοῦτον διὰ νὰ πολυτρώγωμεν καὶ νὰ κάνωμεν πολύτιμα φορέματα καὶ παλάτια ὑψηλά, νὰ χορεύουν τὰ ποντίκια αὔριο καὶ οἱ πτωχοὶ νὰ ἀποθαίνουν ἀπὸ τὴν πείναν. Αὐτὸ εἶναι τὸ χρέος μας, ἀδελφοί μου, ἔτσι τὸ ἐξεύρετε. Ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ ὕστερα ἔτσι νὰ κάμνετε ἂν θέλετε νὰ σωθῆτε».

[dkpdf-button]